

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w. T. III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Ewa Zawacka

Protokolant st. sekr. sądowy Alina Pokorska

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2017 r. w. T.

sprawy z powództwa:

małoletnich O. F. i M. rodzeństwa C. działających przez matkę K. C.

przeciwko:

Ł. C.

o: podwyższenie alimentów

I. podwyższa rentę alimentacyjną od pozwanego Ł. C. na rzecz małoletnich powodów O., F. i M. rodzeństwa C., z kwoty łącznej po 900 zł miesięcznie, ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w. T. z dnia 20.03.2012 r. w sprawie (...) , do kwoty po 400 zł /czteryście / złotych miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów tj. łącznie do kwoty po 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście) zł , płatnej do rąk matki maol. powodów K. C. , poczynając od dnia 20 czerwca 2017 r., do dnia 15-ego każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej z rat,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. nie obciąża małoletnich powodów kosztami sądowymi w części oddalonego powództwa,

IV. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi w sprawie,

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 934/16

UZASADNIENIE

W dniu 30 listopada 2016r. do tut. Sądu wpłynął pozew małoletnich O., F. i M. rodzeństwa C. reprezentowanych przez matkę K. C. przeciwko Ł. C. o podwyższenie alimentów z kwoty po 300 zł miesięcznie na każdego z małoletnich, tj. z łącznej kwoty po 900 zł miesięcznie do kwoty po 600 zł miesięcznie na każdego z małoletnich, tj. do łącznej kwoty po 1800 zł miesięcznie, poczynając od listopada 2016r.

W uzasadnieniu pozwu matka małoletnich wskazała, że w chwili ustalania wysokości alimentów małoletni mieli pięć i sześć lat. Obecnie są uczniami czwartej klasy szkoły podstawowej i ich potrzeby znacząco wzrosły. Kwota dotychczasowych alimentów nie pozwala na zaspokojenie ich podstawowych potrzeb i pozostają oni w niedostatku.

K. C. podała, że usprawiedliwione potrzeby małoletnich obejmują: koszty zamieszkania – 1.100 zł, wyżywienie – (...) zł, odzież – 300 zł, środki czystości i kosmetyki – 150 zł, koszty związane ze szkołą – 200 zł, korepetycje – zł, leki i opieka zdrowotna – 200 zł, kultura i rozrywka – 100 zł, wypoczynek – 300 zł, telefony – 90 zł.

Matka małoletnich wskazała, że zatrudniona jest w Firmie (...) w G. w charakterem. i uzyskuje wynagrodzenie (...) zł netto miesięcznie, pozwany zaś prowadzi działalność gospodarczą w branży budowlanej i uzyskiwane przez niego dochody znacznie przekraczają kwotę (...) zł miesięcznie. Uchyła się on jednak od płacenia alimentów na rzecz małoletnich.

W odpowiedzi na pozew z dnia 6 lutego 2017 r. pozwany Ł. C. wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazał m.in., że nie jest w stanie płacić alimentów w łącznej kwocie 1.800 zł miesięcznie. O 1 grudnia 2016r. pozwany nie prowadzi działalności gospodarczej – została ona zamknięta z powodu braku zleceń i trudności znalezienia odpowiednich pracowników. Od grudnia samodzielnie poszukuje pracy jednak do chwili obecnej nie znalazł zatrudnienia. Pozwany zaznaczył, że ponosi koszty utrzymania, wyżywienie, zakup odzieży, abonament telefoniczny w łącznej kwocie ok. 700 zł miesięcznie, do tego opłaca połowę czynszu za wynajmowane wraz z matką mieszkanie, która to kwota wynosi łącznie 1.100 zł.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletnia M. C., ur. (...) małoletni F. C. ur. (...), oraz małoletni O. C., ur. (...) są dziećmi ze związku małżeńskiego Ł. C. oraz K. C.. Rodzice małoletnich rozwiedli się w dniu 29 grudnia 2011 r.

/okoliczność bezsporna/

Dotychczas stosunek alimentacyjny powoda względem małoletnich pozwanych uregulowany był wyrokiem Sądu Okręgowego w. T. z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie (...) Wyrokiem tym zasądzono od Ł. C. na rzecz małoletnich M., F. i O. rodzeństwa C. kwotę po 300 zł miesięcznie na każdego z małoletnich, tj. łączną kwotę po 900 zł miesięcznie tytułem alimentów.

/okoliczność bezsporna, a ponadto dowód:

wyrok – k. 492 akt sprawy (...) Sądu Okręgowego w. T./

W momencie orzekania rozvodu Ł. C. pracował „na czarno” na budowach za wynagrodzeniem zbliżonym do najniższej krajowej pensji miesięcznie. Powód mieszkał wraz z konkubiną w wynajmowanym mieszkaniu, za które płacił 700 zł miesięcznie oraz czynsz w kwocie 300 zł miesięcznie. Był również właścicielem nieruchomości położonej w Z. zabudowanej domem jednorodzinny, gdzie nikt nie mieszkał. Nie płacił na dzieci tymczasowo ustalonych alimentów, partycypował w kosztach utrzymania dzieci kupując im odzież, zabawki.

Małoletnia M. C. miała wówczas ukończone 4 lata a bliźnięta O. i F. miały wówczas ukończone 5 lat. Dziećmi opiekowała się ich matka. Ich rozwój przebiegł prawidłowo, chłopcy uczęszczali do „zerówki” w przedszkolu, w którym pracowała ich matka, zaś M. pozostawała w domu z matką.

W dacie rozvodu K. C. nie pracowała, była zarejestrowana jako osoba bezrobotna. Otrzymywała alimenty oraz zasiłki wypłacana z (...) w łącznej kwocie 1230 zł. Wraz z dziećmi zamieszkiwała w wynajmowanym mieszkaniu składające się z czterech pokoi, kuchni i 2 łazienek, za której miesięcznie płaciła 800 zł w sezonie zimowym a 600 zł w sezonie letnim. W utrzymaniu pomagała jej rodzina, która kupowała żywność oraz odzież dla dzieci.

/dowód: zeznania powódki k. 487-491 akt (...) Sądu Okręgowego w. T./

Przed tutejszym Sądem pod sygnaturą (...) toczyła się sprawa z powództwa Ł. C. przeciwko małoletnim F., O. i M. rodzeństwu C. o obniżenie alimentów.

Wyrokiem z dnia 29 lipca 2016 r. powództwo zostało oddalone.

Ł. C. prowadził wówczas własną działalność gospodarczą (...) .H.U. (...). Zatrudniał czterech pracowników. Jego przychód za okres od kwietnia do czerwca 2016 r., po odjęciu kosztów zakupu materiałów, składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, Fundusz Pracy oraz podatku, wyniósł (...) czyli średnio ok. (...) zł miesięcznie. Mieszkał w wynajmowanym mieszkaniu wraz z matką, która pracowała na umowę zlecenie zarabiała (...) zł miesięcznie, dodatkowo podejmowała prace dorywcze. Ł. C. uiszczał połowę opłat za mieszkanie tj. kwotę 550 zł miesięcznie. Splacał również długi – do spłaty miał wówczas jeszcze (...)zł. Na swoje utrzymanie wydawał łącznie ok. 1.000 zł miesięcznie.

Małoletni uczęszczali wówczas do IV klasy szkoły podstawowej. Każde z nich chodziło na dodatkowe, bezpłatne zajęcia pozalekcyjne. Małoletni nie chorowali przewlekle./

Matka małych wówczas pracowała i otrzymywała wynagrodzenie w wysokości najniższej krajowej. Pozostawała w związku nieformalnym. Razem z partnerem i dziećmi mieszkała w wynajmowanym mieszkaniu, za które czynsz wynosił 750 zł miesięcznie plus opłaty. Matka małych otrzymywała z gminy zasiłek rodzinny w kwocie po 118 zł miesięcznie na każdego z małych oraz dodatek do zasiłku rodzinnego w kwocie 90 zł miesięcznie. Na dwoje dzieci otrzymywała po 500 zł miesięcznie w ramach programu Rodzina 500+.

/dowód: zaświadczenie o zarobkach – k. 43 akt (...) Sądu Rejonowego w. T.

decyzja Wójta Gminy O. – k. 49-50 akt (...) Sądu Rejonowego w. T.

zeznania powoda – k. 121v-122 akt (...) Sądu Rejonowego w. T.

zeznania matki małych pozwanych – k. 122v.-123 akt (...) Sądu Rejonowego w. T.

zeznania świadka E. C. – k.121-121v. akt (...) Sądu Rejonowego w. T.

zaświadczenie o zarobkach – k. 120 akt (...) Sądu Rejonowego w. T.

umowa najmu –k. 55-55v. akt (...) Sądu Rejonowego w. T./

Małoletnia M. ma obecnie (...) lat a małoletni O. i F. po (...) lat. Wszyscy są uczniami 4 klasy szkoły podstawowej. Dojeżdżają do szkoły, która zapewnia transport. Dzieci uczęszczają w szkole na bezpłatne zajęcia dodatkowe. Chłopcy chodzą na zajęcia piłki nożnej oraz na unihokej. Zajęcia te generują jednak koszty dodatkowe, ponieważ niezbędny był m.in. zakup odpowiednich strojów dla każdego z małych. W ostatnim roku szkolnym matka małych na specjalny ubiór na zajęcia wydała łącznie 400 zł. Małoletnia M. interesuje się plastyką. Chciałaby chodzić na zajęcia plastyczne w L. jednak matka nie ma możliwości dowozić jej na nie. Na farby, płótna i inne akcesoria plastyczne matka małej wydaje 150-200 zł miesięcznie. Małoletni F. chodzi na korepetycje z języka angielskiego, których koszt wynosi 40 zł miesięcznie.

Małoletni jedzą obiady w szkole. Koszt obiadów dla jednego dziecka w całym roku szkolnym wyniósł 400 zł. Dodatkowo każde z małych musiało zapłacić w szkole składkę na ubezpieczeni – po 22 zł, składkę klasową – po 20 zł oraz składkę na kupno upominków świątecznych – 20 zł.

Małoletni uczestniczą w szkolnych wyjściach ora wycieczkach. W roku szkolnym 2016/2017 każde z małych było na wycieczce w B. – 45 zł, dwa razy na basenie w N. – 50 zł, wycieczce do (...) J. – 15 zł, wyjściu do kina - 22 zł, wyjeździe do teatru – 28 zł, wycieczce klasowej do T. – 180 zł.

Łączne wydatki na jedno dziecko poniesione przez K. C. w związku z uczęszczaniem małych do szkoły w roku szkolnym 2016/2017 wyniosły 802 zł, tj. łącznie za troje małych 2.406 zł.

Małoletni są zdrowymi dziećmi.

Matka małoletnich K. C. ma obecnie (...) lata. Do 17 lutego 2017 r. pracowała w ramach umowy o pracę. Od dnia 13 marca 2017 r. przebywa na zasiłku rehabilitacyjnym, którego wysokość wynosi ok. (...) zł miesięcznie. Zasiłek ten został jej przyznany do 15 sierpnia 2017 r. z uwagi na nadciśnienie, zawroty głowy oraz chorobę kręgosłupa spowodowaną przeciążeniami w poprzedniej pracy. Na leki dla siebie matka małoletnich wydaje 200 zł miesięcznie.

K. C. nie ma żadnego majątku. Spłaca pożyczkę zaciągniętą przed zawarciem związku małżeńskiego na kwotę(...)zł. Dodatkowo ma egzekucję komorniczą z tytułu niespłacania kredytu na kwotę (...) zł oraz niespłacania zadłużenia na karcie kredytowej

Nadal pozostaje w związku nieformalnym, jednak od listopada 2016 r. partner z nią nie mieszka, ponieważ musi zajmować się chorym ojcem. Pomaga jej jednak finansowo.

Razem z dziećmi zamieszkuje w wynajmowanym mieszkaniu, za które czynsz wynosi 750 zł miesięcznie, do tego 200 zł miesięcznie na opał, 200 zł co dwa miesiące za wodę, 200 zł co dwa miesiące za prąd, 50 zł miesięcznie za gaz, 40 zł za wywóz śmieci, 80 zł miesięcznie za media i internet. Dodatkowo matka małoletnich ponosi koszt doładowania telefonów dzieci i jest to łączna kwota 90 zł miesięcznie. Na odzież dla dzieci matka małoletnich wydaje łącznie 100-300 zł miesięcznie.

Alimenty na małoletnich płacone są z funduszu alimentacyjnego. Matka małoletnich otrzymuje z gminy zasiłek rodzinny w łącznej 400 zł miesięcznie. Na wszystkich małoletnich otrzymuje świadczenie 500+.

/dowód: zaświadczenie ze szkoły – k. 5-7 akt,

umowa o pracę – k. 9 akt,

zaświadczenie o zarobkach – k. 10 akt,

zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji alimentów – k. 11

potwierdzenie przelewu świadczenia rehabilitacyjnego – k. 55v.

dokumentacja dot. zawarcia umowy pożyczki – k. 57-59 akt,

postanowienie komornika sądowego – k. 60 akt,

decyzja ZUS – k. 61 akt,

koszty utrzymania małoletnich – k. 62-66 akt,

zeznania matki małoletnich pozwanych – k. 72v.-73

informacja dotycząca poniesionych wydatków szkolnych – k. 56, 79 akt,

umowa najmu – k. 80-86 akt/

Ł. C. ma obecnie (...) lata. Z wykształcenia jest (...)Potrafi również kłaść płytki, gładzie, malować, kłaść panele, stawiać mury.

Do listopada 2016 r. prowadził własną działalność gospodarczą, z której uzyskiwał miesięcznie ok. (...) zł netto. Zamknął ją, ponieważ komornik dokonał zajęcia jego konta bankowego, na które inwestorzy wpłacali mu pieniądze, co wiązało się z koniecznością zaciągania przez pozwanego pożyczek aby móc oddać inwestorom pieniądze. Po zamknięciu działalności gospodarczej w dniu 30 grudnia 2016 r. zarejestrował się w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna, jednak z uwagi na niestawienie się w wyznaczonym terminie w PUP w T. utracił status osoby bezrobotnej z dniem 9 stycznia 2017 r.

Pracował na umowę o pracę na czas określony od 2 marca do 2 kwietnia 2017. Jego wynagrodzenie wyniosło wówczas 2.000 zł brutto. Obecnie pracuje „na czarno” i zarabia ok. (...)zł netto miesięcznie.

L. C. mieszka wraz z matką w wynajmowanym mieszkaniu. Uiszcza połowę opłat za mieszkanie, czyli kwotę 550 zł miesięcznie. Czasem pomaga finansowo matce i przekazuje jej 100-200 zł.

Pozwany spłaca pożyczki zaciągnięte u rodziny w ratach po 200-300 zł miesięcznie. Do spłaty pozostało mu ok. (...) zł.

Na jedzenie dla siebie wydaje ok. 200-300 zł miesięcznie, za telefon internet płaci łącznie 80 zł miesięcznie, dodatkowo pokrywa koszty dojazdów do pracy.

/dowód: informacja z (...) k. 24 akt,

decyzja o utracie statusu bezrobotnego – k. 25 akt,

zaświadczenie z PUP w T. – k. 26 akt,

potwierdzenie dokonania opłaty za mieszkania – k. 27-29 akt,

przesłuchanie pozwanego – k. 73-73v. akt/

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, akta sprawy (...) Sądu Okręgowego w. T., akta sprawy (...) Sądu Rejonowego w. T. a także przesłuchanie matki małoletnich powodów i pozwanego.

Sąd przyjął za wiarygodne dowody w postaci dokumentów złożonych przez strony do akt sprawy, albowiem nie było podstaw do ich podważenia. Strony również nie kwestionowały ich wiarygodności i autentyczności.

Zgodnie z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte w pozwie, pismach procesowych złożonych w sprawie, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły, w odpowiednim zakresie, potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym.

W ocenie Sądu zeznania złożone przez matkę małoletnich powodów i pozwanego należało co do zasady uznać za wiarygodne. Ich zeznania były logiczne i spójne. Większość okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy znalazło potwierdzenie w dokumentach, zeznaniach świadka lub wyjaśniło się w toku przesłuchania stron.

W ocenie Sądu twierdzenia strony powodowej i pozwanego co do ich własnej sytuacji materialnej, co do zasady, należało uznać za wiarygodne, gdyż zgadzały się one z dowodami w postaci dokumentów złożonych przez strony do akt sprawy.

W zasadzie jedyną różnicę stanowiła subiektywna ocena pewnych faktów, strony interpretowały je z własnego punktu widzenia. Dotyczyło to przede wszystkim twierdzeń powoda, iż jego możliwości zarobkowe i majątkowe uległy obniżeniu i obecnie nie jest on w stanie płacić na rzecz dziecka alimentów w dotychczasowej kwocie. Sąd nie dał jednak wiary pozwanemu w tym zakresie, z uwagi na fakt, iż zebrany materiał dowodowy doprowadził do zupełnie odmiennych wniosków.

Sąd miał na uwadze, że strony starały się w sposób jak najbardziej dla siebie korzystny przedstawić okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

K. C. działając w imieniu swoich małoletnich dzieci M., O. i F. rodzeństwa C. wniosła pozew o podwyższenie wysokości świadczenia alimentacyjnego z kwoty po 300 zł miesięcznie na każdego z małoletnich do kwoty po 600 zł miesięcznie

na każdego z małoletnich. Jako podstawę swojego roszczenia powołała fakt, iż od momentu ustalenia wysokości alimentów znacznie wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletnich.

Zgodnie z art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie także wtedy, gdy nie znajduje się w niedostatku. W myśl § 1 art. 135 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Rodzice, w zależności od swych możliwości, są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Będzie to mieć wpływ na rozstrzygnięcie, w jakiej mierze możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego będą wzięte pod uwagę przy oznaczaniu zakresu obowiązku alimentacyjnego. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji.

Usprawiedliwione potrzeby dziecka winny być ocenione nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych osób zobowiązanych do jego utrzymania oraz całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku. W szczególności pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności i obie przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustalaniu przez sąd wysokości alimentów (por. wyrok SN- Izba Cywilna z 21 maja 1975r., III CRN 72/75).

Zgodnie natomiast z brzmieniem art. 138 kro, w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony, jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Przy orzekaniu w tym przedmiocie Sąd bierze więc pod uwagę czy do takiej zmiany rzeczywiście doszło.

Przez zmianę stosunków, o której mowa w art. 138 kro rozumie się istotne zwiększenie lub zmniejszenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego (por. Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, pod red. K. Piaseckiego, Warszawa 2006).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, w ocenie Sądu doszło do zmiany stosunków określonej w art. 138 kro.

W ocenie Sądu nie ulegało w sprawie wątpliwości, że od czasu zasądzenia alimentów, tj. od 2011r. nastąpiła zmiana okoliczności, w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów, bowiem od ostatniego ustalenia wysokości alimentów minęło prawie 6 lat, małoletni urosli, podjęli naukę w szkole, bardziej artykułują swoje potrzeby, nadto proces inflacji ich nie ominął.

Faktem jest, że każde z trójki małoletnich otrzymuje obecnie na swoje wychowanie i zaspokojenie swoich potrzeb świadczenie wychowawcze w wysokości 500 zł programu 500+.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o pomocy państwa w wychowaniu dzieci celem świadczenia wychowawczego jest częściowe pokrycie wydatków związanych z wychowywaniem dziecka, w tym opieką nad nim i zaspokojeniem jego potrzeb życiowych. , jednak w świetle przepisu art. 135 § 3 pkt. 3 kro świadczenie wychowawcze z programu 500+ nie ma wpływu na zakres świadczeń alimentacyjnych. Przy czym w ocenie Sądu przepis ten należy interpretować w ten sposób, że świadczenie wychowawcze 500+ dla dziecka, na jego wychowanie i zaspokojenie jego potrzeb nie wpływa na zakres obowiązku alimentacyjnego żadnego z rodziców, ani ich możliwości zarobkowe i majątkowe, co

oznacza, że fakt otrzymywania na dziecko 500 zł z pomocy społecznej nie zwalnia żadnego z rodziców od swojej części uczestniczenia w kosztach utrzymania dziecka. Ponadto, w ocenie Sądu fakt, że świadczenie wychowawcze z programu 500+ nie ma wpływu na zakres świadczeń alimentacyjnych oznacza także, że nie wlicza się tej kwoty do dochodów rodziny (bowiem ma ono tylko jeden cel, to jest częściowe pokrycie wydatków związanych z wychowywaniem dziecka, w tym opieką nad nim i zaspokojeniem jego potrzeb życiowych, tego konkretnego dziecka na które jest przyznane). A zatem wypłacanego świadczenia wychowawczego rodzicowi, pod którego opieką pozostaje dziecko nie zalicza się jako dochodu tego rodzica, mającego wpływ na jego (tego rodzica) zakres świadczenia alimentacyjnego wobec dziecka. W tym konkretnym przypadku dochód K. C. stanowi otrzymywany obecnie zasiłek rehabilitacyjny, ale nie świadczenie z pomocy społecznej w postaci (...) zł, bo ta kwota jest na wychowanie każdego z dzieci i zaspokojenie potrzeb każdego z nich, a nie jest dochodem K. C. przeznaczonym na jej potrzeby i przeznaczonym na cel przez nią wybrany.

Wskazać przy tym trzeba, że zarówno w ustawie jak i w kodeksie rodzinnym i opiekuńczym użyto tego samego pojęcia „zaspokojenie potrzeb dziecka”, a zatem zdaniem Sądu oznacza to, że potrzeby dziecka są finansowane częściowo przez Skarb Państwa (do kwoty 500 zł) oraz przez oboje rodziców w odpowiednich im częściach (w pozostałym zakresie). W ocenie Sądu nie można przyjąć, że Sąd ustalając obowiązek alimentacyjny pomija fakt otrzymywania na dziecko 500 zł na jego potrzeby, bowiem potrzeby dziecka są ograniczone, a zatem gdyby finansować je tylko obowiązkiem alimentacyjnym każdego z rodziców to świadczenie 500+, nie miałyby być na co przeznaczone tzn. w zakresie potrzeb dziecka, bo potrzeby dziecka byłyby w całości zaspokojone przez obowiązek alimentacyjny rodziców. Natomiast świadczenie wychowawcze z programu 500+ nie jest związane z żadną barierą finansową, nie jest uzależnione od dochodów rodziców ani ich możliwości zarobkowych (na drugie i kolejne dziecko), przy pierwszym dziecko jest tylko i wyłącznie kryterium dochodowe. Świadczenie wychowawcze jest także bezzwrotne i przysługuje na dziecko na jego potrzeby, wychowanie i opiekę i na ten cel musi być wydatkowane.

Dlatego Sąd orzekając w sprawie wziął pod uwagę, że małoletni otrzymują kwotę po 500 zł na częściowe pokrycie wydatków związanych z wychowywaniem każdego z nich, w tym opieką nad każdym z nich i zaspokojeniem ich potrzeb życiowych, ale nie uwzględnił tej kwoty jako dochodu ich matki podczas ustalania jej zakresu świadczenia alimentacyjnego na dzieci (ponieważ zgodnie z art. 135 § 3 pkt. 3 kro świadczenie wychowawcze nie wpływa na zakres świadczeń alimentacyjnych, zaś w myśl art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego).

Na kwotę utrzymania miesięcznego każdego z małoletnich składają się m.in. udział każdego z małoletnich powodów w kosztach utrzymania mieszkania – ok. 440 zł, wydatki szkolne – ok. 60 zł, odzież – ok. 100 zł, doładowanie telefonu – 30 zł, wyżywienie – ok. 500 zł, środki czystości i kosmetyki – ok. 50 zł.

Przechodząc do analizy sytuacji materialnej pozwanego podkreślić należy, że z pewnością jest ona inna niż w chwili zasądzenia alimentów. Pozwany obecnie jest osobą bezrobotną, pracuje dorywczo, ale jak sam stwierdził jest w stanie zabronić miesięcznie ok. 2.000 zł „na rękę”.

Podkreślić należy, że w sprawach o alimenty Sąd opiera się na tym, jakie są możliwości zarobkowe osoby zobowiązanej do alimentacji a nie na faktycznie przez nią otrzymywanych dochodach. W sprawie o obniżenie alimentów prowadzonej przed tutejszym Sądem Ł. C. wskazywał, że w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej był w stanie zarobić ponad (...) zł netto miesięcznie. W toku tego postępowania wyjaśnił, iż prowadzoną działalność zamknął, ponieważ komornik zajął mu rachunek bankowy, na którym miał pieniądze należące do klienta. Fakt zadłużenia pozwanego i trudności związane z legalnym podjęciem pracy nie mogą być jednak oceniane jako okoliczność, która uniemożliwia pozwanemu podjęcie zatrudnienia. Pozwany nie podejmuje legalnej pracy ponieważ ma długi a gdyby taką pracę podjął to komornik sądowy dokonałby zajęcia jego wynagrodzenia. Ta okoliczność jednak nie może usprawiedliwiać pozwanego.

W ocenie Sądu umiejętności, doświadczenie, dotychczas wykonywane prace oraz fakt, że pozwany prowadził własną działalność gospodarczą wskazują, że obiektywnie posiada on możliwości zarobkowe do płacenia alimentów w łącznej

kwocie 1.200 zł miesięcznie zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, że jest to jedyny jego wkład w życie małoletnich albowiem nie czyni on żadnych osobistych starań o wychowanie i utrzymanie małoletnich.

Mając powyższe na uwadze w punkcie I wyroku Sąd podwyższył rentę alimentacyjną od Ł. C. na rzecz małoletnich O., F. i M. rodzeństwa C. z kwot po 300 zł miesięcznie do kwot po 400 zł miesięcznie, tj. do łącznej kwoty po 1.200 zł miesięcznie, poczynając od dnia 20 czerwca 2017 r.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz.U. z 2016 r. poz. 623).

W punkcie V sentencji wyroku Sąd orzekł o nadaniu wyrokowi co do pkt I rygoru natychmiastowej wymagalności, zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 kpc.